

V imenu kolektiva rižanski vodovod v imenu naših lastnikov vseh 4 občin slovenske istre županov nenazadnje v mojem imenu se zahvaljujem, da smo bili, da je bil slišan naš klic, klic na pomoč, ki je bil pred to letošnjo sušno sezono dejansko klic vpijočega v puščavi. Bili smo slišani pravočasno slišani.

Najprej s strani ministrstva za okolje in prostor, preko njega vlade do ministrstva za obrambo, ki je pomagalo, ki je dalo enega od ključnih doprinosov k temu, da smo uspeli.

To poletje to enačbo na ena strani potrebe po vodi. Na drugi strani zagotavljanje potrebnih količin pripeljati do današnjega dne in verjamem, da tudi v prihodnje.

Pri tem se res zahvaljujem vsem deležnikom in tudi našim uporabnikom.

To so gospodarstvo in gospodinjstva, ki so nam pomagali s pomočjo ukrepov, ki smo jih izdali priporočil prepovedi znižati porabo res na minimum jo v nadaljevanju stabilizirati. In potem je bila naloga vseh drugih nas, da uspemo zagotoviti te količine.

Pri tem smo se lahko naslanjali, kolikor smo se lahko nanaša dva osnovna vira to je podtalje reke Rižane, sama Rižana z virom nam ni dajala niti litra v tem času. Hkrati smo morali tudi zanjo skrbeti, da je ostala pri življenju na drugi strani podtalje reke Dragonje.

Oba sosednja vodovoda, ki sta nas zalagala z vodo v količinah, kolikor ste lahko, tu je kraški vodovod, ki se jim posebej zahvaljujem. Njihov vir je bil najbolj stabilen, razen v tistih dneh, ko je bil gor požar istrski vodovod in nenazadnje ključni vir, to je prevozi surove vode iz reke Unice.

Tu se še posebej zahvaljujem tem dekletom in fantom v uniformah brez katerih ne bi mogli tega izpeljati. Dali so svoj prosti čas, svoje dopuste, slišali klic, se odzvali, čutili to poslanstvo. In vse dneve in noči vse praznike vseh 35 dni, kot smo slišali, zagotavljali, da je ta oskrba laufala nemoteno.

Da smo imeli vedno dovolj vode tukaj z nami v sprejemnem rezervoarju jo prečistili in zagotavljali vodo v našem magistralnem vodovodu.

Točke, ki smo se je bali tiste črne točke, torej, da bi ne bilo več dovolj pitne vode v osnovnem magistralnem sistemu.

To smo uspeli zagotoviti in bali smo se, da ne bi v nekem trenutku morali začeti zapirati posamezne podsisteme. To ni bilo vprašanje samega zdravja naših ljudi.

Bi bilo v trenutku ogroženo en promil od 130.000 ljudi. Veste, koliko je takoj bi bila urgenca en promil naredi mimogrede, napako na drugi strani si ne predstavljamo, kaj bi se zgodilo z našim vodovodnim sistemom s 1000 km v dovodnih cevi z 2000 objekti. Kdaj bi to uspeli spet vzpostaviti v današnjem stanju?

V trenutku bi se premaknili za 35 let nazaj.

To smo s skupnimi močmi z vsemi akterji, ki so danes tu uspeli premagati.

Paziti moramo, da ko pride zdaj še pomoč iz zraka, ki bo dodatno stabilizirala te stvari,

In v nadaljevanju to pomeni, da dajmo končno postaviti to problematiko na prvo mesto na nacionalnem nivoju.

Tukaj govorimo o vodooskrbi ne govorim več samo o pitni vodi, temveč o celotni vodooskrbi torej na nivoju surove vode, ki jo potrebuje tako kmetijstvo kot druge dejavnosti.

Dajmo jo postaviti res daleč na prvi nivo umaknit vse politične predznake.

In rešitev tega problema za naslednjih 30, 50 let je vsota vseh delnih rešitev, ki so bile kadarkoli obravnavane. To imejmo v zavesti in dajmo se tega lotiti danes.

Hvala.